

[Stavad]

at vi skulle køre videre med nøjagtig det system, vi har nu, men hvor skatteministeren flyttede rundt på nogle skalaer. Jeg erkender absolut, at det kan vi ikke løse skatteproblemerne ved at gøre, men der er ingen grund til, at vi gør tingene ringere. Den disponible realløn fortæller de tabeller, skatteministeren har optrykt her, ingenting om.

Jeg er helt enig med skatteministeren i, at det er ting, vi skal have grundigt belyst under udvalgsarbejdet. Det håber jeg at vi får mulighed for, og derefter tror jeg at skatteministeren kommer til at sande, at dette lovforslag i praksis betyder skattestigninger.

Hagen Hagensen (KF):

Det er ganske givet, at vi under udvalgsarbejdet kommer til at drøfte en række forhold, også det, hr. Stavad nu gentog. Men jeg vil godt allerede nu stille et spørgsmål.

Det for nærværende at forlænge første skalatrin må vel indebære det, hr. Stavad nævnte, nemlig at så vil man muligvis lade tredje skalatrin sætte ind noget længere nede. Det vil i realiteten sige en skatteskærpelse, som meget nemt kan komme i karambolage med det skatteloft, vi i øjeblikket har, og som mange er enige i er utilstedelig højt. Det er en af de ting, skattereformdrøftelserne går ud på at få lavet om på for at få tingene til at hænge sammen.

Jeg ved godt, hvordan det er at tale for dem, der sidder på regeringsbænkene, og for den anden side, men vi bliver jo gang på gang mødt med spørgsmålet – det vil jeg også sige til hr. Stavad denne gang –: hvor skal vi skaffe pengene fra til det, for det hele skal jo hænge sammen?

Vi vil gerne se på tingene under udvalgsarbejdet, men jeg anser det for at være en opgave, der, når det kommer til stykket, næppe kan løses på en måde, der er rimelig, når det forhåbentlig drejer sig om det sidste år, hvor vi skal fastsætte udskrivningsprocenten.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, hr. Hagen Hagensen glemmer, at mine bemærkninger om ændring af de forskellige skalatrin faldt i relation til, at vi kan konstatere på basis af de statistikker, vi får fra Arbejdsgiverforeningen, at lavindkomstgrupperne har haft de mindste stignin-

ger, og at højindkomstgrupperne har haft de største stigninger, ikke bare i kroner og øre, men også procentuelt. Det har vi måske en mulighed for at rette lidt op på, og det har jeg bebudet at vi vil bede om at få undersøgt under udvalgsarbejdet.

Når vi har fået resultaterne af de undersøgelser, de besvarelser, vi skal have frem i udvalget, vil vi drage vores konklusion, og derfor har jeg ikke givet meget håndfaste konklusioner her. Jeg siger kun, at sådan er fordelingsvirkningen af dette forslag sat i forhold til den samfundsudvikling, der i øvrigt er. Det vil vi i hvert fald for vores del forsøge at rette op på.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Stavad ved udmærket godt, hvad det koster, når der skal løftes i bunden. Det er jo dér, det koster ganske mange penge. Jeg vil ikke være med til at forvride vores skattesystem yderligere – forhåbentlig kun for 1 år – når vi ikke helt kan overse de virkninger, det vil få. Men nu vel, lad os se på beregningerne, når vi får dem. Jeg tror på forhånd at kunne sige, at det ikke kommer til at hænge sammen.

Ove Jensen (FP):

I efteråret 1983 indgik fremskridtspartiet et forlig med regeringen bl.a. gående ud på, at den skattefrie bundgrænse for statsskattens vedkommende skulle forhøjes med 4.000 kr. for hvert barn i alderen fra 0 til 9 år. På grund af det fremskredne tidspunkt var det ikke muligt at lade denne forhøjelse få virkning for året 1984, hvorfor det blev aftalt for 1984' vedkommende at sende en check til disse børnefamilier i stedet for.

For året 1985 var der altså god tid til at få systemet indarbejdet i udskrivningsloven. Det skete ikke. Skatteministeren har tidligere her fra folketingets talerstol erkendt, at regeringen har brudt det forlig, man har indgået med fremskridtspartiet. Det indrømmede skatteministeren helt åbenlyst.

Nu havde jeg forestillet mig, at det var en engangsforeteelse, men efter forslaget til udskrivningslov for 1986 er det helt klart, at man også for 1986' vedkommende vil bryde det forlig, man har indgået med fremskridtspartiet, og at man altså ikke er indstillet på